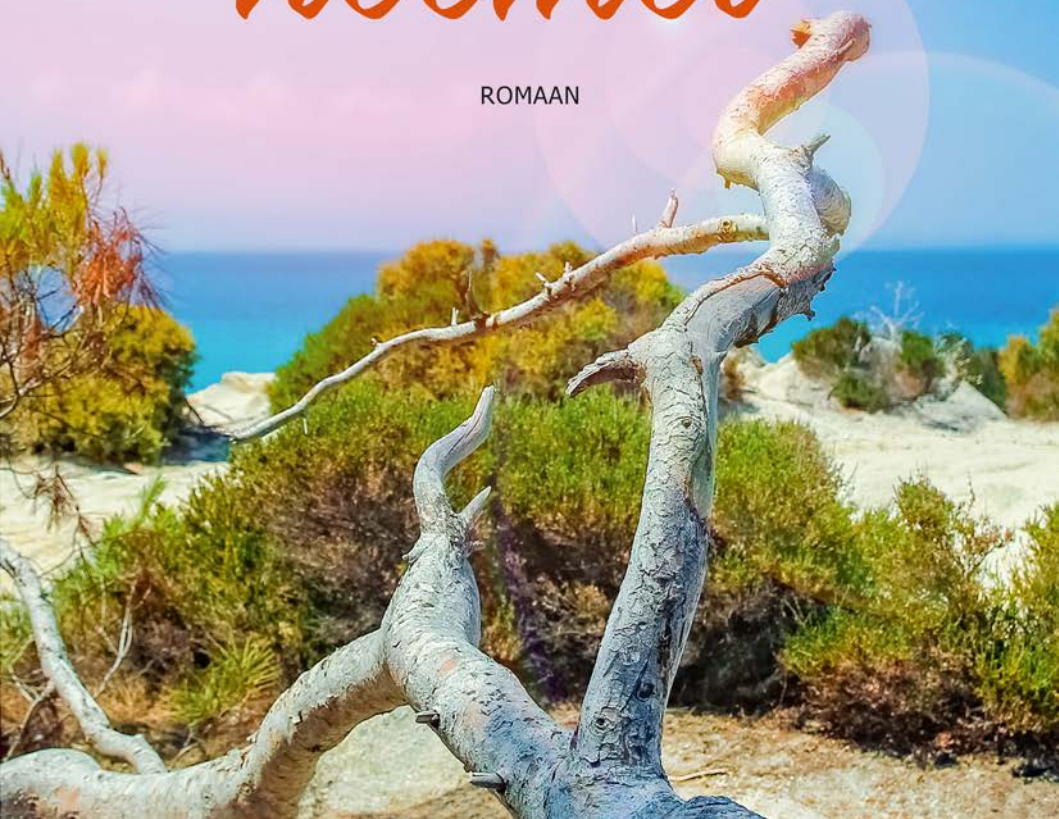

New York Timesi bestsellerite autor

RaeAnne Thayne

*Suvi
neemel*

ROMAAN

Originaali tiitel:
RaeAnne Thayne
Summer at the Cape
2022

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

Käesolev raamat on ilukirjandusteos. Nimed, tegelaskujud, asukohad ja sündmused on kas autori välja mõeldud või fiktiivsed ning igasugune sarnasus nii elavate kui ka surnud isikutega, äriettevõtete, sündmuste või asukohtadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Raili Puskar
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2022 by RaeAnne Thayne LLC
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2022.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E05415622
ISBN 978-9949-82-912-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Kuna ma olen kirjutanud ligemale seitsekümmend raamatut, hakkavad need inimesed mu elus otsa saama, keda tänada, nii et käesolev raamat on pühendatud mu koerast kaasautorile Milliele, kes istub oma kohal mu kontoridiivanil ja vaatab pealt, kuidas mina peaaegu iga sõnaga maadlen. Millie on toonud meie ellu äraarvamata palju rõõmu, naeru ja sooje kallistusi.

Ja nagu alati, suur tänu kogu mu perele, eriti mu kallile kaasale Jaredile (kes tegelikult ei tahtnud veel üht koera, aga armastab Milliet peaaegu sama palju nagu mina!).

ESIMENE PEATÜKK

Cami

Cami Porter sisenes klaasist seintega hoonesse, kus asus Porter, Garcia & Sheen advokaadibüroo, soovides, et tal õnnestuks lange-tada pea töölauale ja lasta korraks silm kinni.

Unepuudus oli üks kohutav asi.

Viimased neli kuud olid olnud karmid, veel hullemad, kui ta kih-luse katkemisele järgnenud kuud.

Ta soovis kogu päeva, et tal avaneks võimalus end lähimale horisontaalpinnale siruli heita, ja arutles kogu öö, miks tal küll ei õnnestu aju välja lülitada ja leida und, mida ta nii väga vajas.

Oli inimesi, kelle jaoks aeg-ajalt ette tulevad unepuuduse perioo-did olid ebamugavad, aga ei halvanud neid. Cami aga, kes töötas isa advokaadibüroos nooremadvokaadina, oli spetsialiseerunud asja-õigusele, lepinguõigusele ja intellektuaalse omandi kaitsele, vajas selget pead.

Cami haigutas ja kohendas arvutikoti rihma öla peal, kutsudes lifti, millega kõige ülemisele korrusele sõita.

„Lõpeta juba. Sa ajad minu ka haigutama.“ Tiffany Tsu, juristi-abi, kes töötas koos ühe noorempartneriga, tegi Camile grimassi.

„Vabandust.“

„Ära vabanda midagi. Ma loodan väga, et su haigutus viitab met-sikule ööle. Võttes arvesse, et mina maadlesin öö otsa beebiga, kel tulevad hambad, ei jää mul muud üle, kui elurõõme kellegi teise kaudu nautida.“

Cami tegi grimassi. „Sa peaksid mind ometi tundma. Ma lugesin hiliste öötundideni juuraajakirju.“

Ja leinasin.

Cami teadis, et just see on ta unepuuduse põhjus. Iga kord, kui ta üritas magama jääda, nägi ta silme ees õe nägu. Oleks võinud arvata, et pärast nelja kuu möödumist annavad šokk ja kurbus pisi-tasa järele. Aga ei. Tundus, et praegu oli ta emotsionaalselt palju suuremas hädas, kui oli olnud juhtumust kuulda saades.

Oma korrusele jõudnud, lehvitas ta Tiffanyle ja läks enda väik-sesse kabinetti. Kui vaid saaks kingad jalast visata ja hetkeks vaibale pikali heita...

„Kuidas kõik läks?“ kostis koopiamasina juurest reibas hääl.

Cami võttis end kokku ja naeratas oma abile Joe Lopezele, kel-lega ta oli kolm aastat koos olnud – peaaegu sama kaua kui oma endise kihlatuga – ja kellel oli Cami ajast parem arusaamine kui kellelgi teisel.

„Mitte kõige hullemini. Mulle tundub, et oleme kokkuleppele jõudmas. Pete väljendas seda täna väga selgelt – ta ütles, et kui nad ei nõustu meie poolt välja pakutud lepingumuudatustega, on tema valmis ära minema. Ma lasen neil mõned päevad marineerida ja vaatame, ehk nad tulevad välja omapoolse pakkumisega.“

Cami esindas videomängude arendajat läbirääkimistes suurte tegijatega, kes tahtsid võtta ühe ta idee ja seda oma süsteemi tarbeks mugandada. Cami ülesanne oli veenduda, et suured haid ei rööviks purupaljaks tema klienti, kes oli väike naiivne kalake suures tiigis.

„Oh, see on hea uudis. Pete on nii kena mees. Mul on hea meel, et sina tema tiimis oled.“

Joe saatis Camile teatava pilgu, nagu ikka siis, kui ta tahtis Camit millekski ebameeldivaks ette valmistada. „Nüüd aga mõned uudi-

sed, mis ei pruugi just kõige paremad olla. Su ema on kolm korda helistanud. Ta oli iga kõnega üha ärritunum. Ta paistab arvavat, et sa oled ta tühistanud. Just nii ta ütleski. Ma poleks arvanud, et ta seda väljendit teab.“

Cami oli omandanud tarkuse, et ema puhul pole mõtet mitte millegi üle üllatuda.

„Ta väitis, et on sulle neli korda helistanud ja sama palju sõnumeid saatnud,“ jätkas Joe.

Cami ohkas. „Mu telefoni aku sai tühjaks ja laadija ei tööta mingil põhjusel.“

„Kui kallab, siis ikka kapaga.“

„Eks ole. Mõtlesin telefoni kohe kontorisse jõudes laadima panna. Mis tal nii olulist on?“

„Ta ei rääkinud mulle. Kui ta viimast korda helistas, vabandasin selle pärast, et sa pole temaga veel ühendust võtnud, aga et sul on ühe suure tehingu asjus nõupidamine, ja ma lubasin talle, et hoolitsen, et sa helistad talle kohe esimesel võimalusel.“

Ema oli olnud rohkem kui viisteist aastat advokaadiga abielus. Ta pidi teadma, et vahel olid tööasjad olulisemad.

„Suur tänu,“ ütles Cami Joele. „Tuleta mulle meelde, et ma su palka tõstaksin.“

Joe naeratas. „Sa just eelmisel kuul tõstsid, aga kui tahad uuesti tõsta, siis pole mul selle vastu midagi. Kogu raha läheb pulmafondi.“

Joe ja ta partner planeerisid uhket Maui tseremooniat, mis pidi toimuma jõulude ajal, ja ta pühendas lõunatunnid ja pausid telefonikõnedele pulmade organiseerijaga.

Kui Cami tahab jõulude ajal troopilises pulmas osaleda, tuleb tal end vormi viia.

Oma kabinetti jõudnud, õngitses Cami arvutikoti põhjast telefoni ja pani laual olevasse laadijasse. Niipea, kui telefonil oli nii palju akut, et see jälle ellu ärkas, tulid helinate saatel sisse sõnumid emalt, neid oli oma pool tosinat.

Ta tahtis just Rosemary numbri valida, kui telefon helises uuesti ja ta ei imestanud sugugi, kui nägi ekraanil ema nime.

Tal oli kõigest paar sekundit aega, et kingad jalast lükata ja kõrvaklapid kõrva pista, et tal oleksid kõnele vastates käed vabad.

„Tere, ema!“

Hetk hiljem oli kuulda ema väga ärritatud häält. „Kallike! Seal sa oledki! Oh, mul on nii hea meel. Mul on hädasti vaja sinuga rääkida.“

Jah. Seda võis telefonikõnede laviini põhjal järeldada. „Ma olen olnud kogu ennelõuna koosolekutel. Palun väga vabandust. Aga nüüd olen ma siin. Mis on?“

Cami küsimusele järgnes vaikus. Vaikus kestis kõigest viis sekundit, aga oli parasjagu nii pikk, et ta jõudis muretsema hakata. Mis võib küll nii pakilist olla? Tema pere oli saanud viimasel ajal halbu uudiseid juba rohkem kui vaja.

Rosemary ohe oli sügav ja tuli südamest. „Oh, Camellia. Kõik on üks tohutu pundar. Ma kohe ei tea, kust otsast alustada.“

Kui ema kasutas Cami täisnime, pidi asi halb olema. See mõte jõudis Cami ajus vaevalt registreeruda, kui ema puhkes nutma.

„Mis lahti?“ Cami püüdis rahu säilitada.

Rosemary jutt oli segane, ta rääkis midagi rentimisest ja õigustest ja kasutamata kinnisvarast.

Cami noppis ema nuuksete vahelt kõige rohkem ühe sõna kolmest.

„Emm, võta rahulikult. Ma ei saa aru, mida sa räägid. Hinga sisse. Hinga sügavalt sisse ja sügavalt välja.“

Ta kuulis, kuidas ema hingas kuuldavalt ühe korra, siis veel korra.

„Okei. Mis lahti?“ küsis Cami uuesti, kui tundus, et Rosemary oli pisut rahunenud.

„Sa ju tead mu naabrit Franklin Raffertyt? Seda, kellele kuulub maa, mida me Wild Hearts'i jaoks rendime?“

Tegelikult Cami ei teadnud, sest ta polnud kunagi Cape Sanctuaries elanud. Pärast vanemate lahutust oli ema kolinud koos kaks-

kutega California põhjaosasse ookeani rannikule vanasse talumajja, mille ta oli oma vanatädilt pärinud. Cami, kes oli tol ajal olnud neljateistaastane, oli jäänud isa juurde Los Angelesse.

„Ma tean, et sa oled teda maininud,“ lausus ta ettevaatlikult.

„Nojah, tema poeg helistas mulle täna hommikul ja oli vihane nagu herilane. Nagu võib aru saada, on ta olnud pikemat aega kuski välismaal. Nagu võib aru saada, oli ta just äsja Wild Heartsi kohta kuulnud ja kuuldu ei meeldinud talle mitte üks raas.“

Rosemary naeris hüsteeriliselt, aga ta naer asendus kohe nutuga. „Ta on nii pahane, et ähvardab kohtusse andmisega,“ nuttis ta. „Ta tahab meid sealt välja visata. Ta ei öelnud seda otsesõnu välja, aga andis mõista, et Lily kasutas Franklinit ära ja viis oma manipulatsioonidega Franklini nii kaugele, et Franklin jäi maade välja üüri misega nõusse.“

Rosemary turtsatas, kuigi Cami ei saanud aru, kas see käis Lily või õe viimase projekti kohta.

„Kuidas võib sinu õe kohta midagi nii kohutavat öelda,“ jätkas Rosemary, „liiatigi veel pärast seda, kui ta... kui ta on läinud ega saa end kaitsta. Kinnita, et see on üks kohutav arusaamatus. Ta ei saa ju meid ometi sulgeda? Meil on kogu suvi broneeritud!“

Cami sulges silmad. Sellised olukorrad ei meeldinud talle. Talle ei meeldinud, et ta visati pea ees millegi sisse, millest tal polnud mitte mingit aimu. Nagu võis aru saada, eeldas Rosemary, et Cami klaarib olukorra kohe ära, kuigi Cami polnud üksikasjadega kursis.

„Ma olen nii endast väljas, et ma värisen,“ jätkas ema. „Ma kardan, et ma saan infarkti.“

„Kas ma peaksin hädaabisse helistama?“

Rosemary suust kostis midagi ohke ja nuukse vahepealset. „Veel mitte. Ma kahtlustan, et see on seotud ärevusega, mis kogu looga kaasneb. Ta ei saa ju ometi meie tegutsemist niimoodi peatada. Või saab? See oli su õe unistus. Meie ühine unistus. See on... see on kõik, mis mul Lilyst jäänud on.“

Ema ei nutnud enam, aga ta hääls andis mõista, et ema maadleb emotsioonidega.

Cami ise oli vahtinud viimased neli kuud lakke ja soovinud, et saaks ometi magada. Rosemary oli valanud kogu oma energia ta talumaadega piirnevasse nõudlikumale kliendile mõeldud kümne telgiga laagrisse.

Laagriprojekt oli olnud tegelikult Cami ilusa noorema õe Lily idee, kes oli nelja kuu eest uppunud.

Kogu Cami pere – Rosemary, Cami isa ja Lily kaksikõde Violet – püüdis õppida ilma temata elama.

Camil oli tunne, et nende elust on kadunud üks väga oluline ja unustamatu kild.

„Jon Rafferty ei saa meie laagrit kinni panna. Ei saa. Su õde investeeris laagrisse kõik oma säästud ja mina võtsin talu peale teise hüpoteegi. Ma jään kõigest ilma.“

Pagan! Cami ajas end toolil sirgu. Tal polnud aimugi, et ema oli projektiga nii tihedalt seotud.

„Teise hüpoteegi? Aga miks?“

„Sellepärast, et Lily ei saanud õigeks ajaks väikefirma laenu,“ kaitses ema end. „Nii, et ta oleks jõudnud laagri suveks avada. See tundus kõige kiirem lahendus. Oh, milline katastroof! Mida ma küll tegema pean?“

Cami pigistas ninaselga, sest peavalu, mis oli kogu päeva hoogu võtnud, haaras ta aju oma raudsete kammitate vahele.

„Aga sul on ju korralik üürileping?“

Ema oli tükk aega vait. Terve igaviku – igatahes küllalt kaua, et Cami tunneks tõsist hirmu.

„On või?“ käis ta peale.

„Meil on suuline kokkulepe ja ta kirjutas alla ühele paberile, mis on omamoodi üürileping.“

„Omamoodi,“ kordas Cami ja tundis, kuidas peavalu pigistab veelgi ägedamalt ta aju.

„Me ei lasknud midagi notari juures kinnitada,“ tunnistas Rosemary kähku. „Franklin Rafferty on väga armas mees, aga ta oli viimasel ajal pisut hajameelne. Lily leppis notari juures mitu kohtumist kokku, aga Franklin ei ilmunud kohale. Lily plaanis viia kellegi Franklini juurde koju, aga unustas end vist telke ja sisustust tellima ja... See läks tal vist meelest. Ja siis sai ta surma ja kogu selles kaoses oli ametlik üürileping viimane asi, mis mulle pähe tuli.“

Camil oli tahtmine juukseid kitkuda ja vanduda, aga ta surus mõlemad impulsid maha. Aga ikkagi. Ema oleks pidanud targem olema. Rosemary endine abikaasa ja tütar olid advokaadid. Tõsi, Ted oli kriminaalõiguse advokaat, aga Cami eriala oli just asjaõigus ja lepinguõigus. Just täpselt sedasorti asjad.